

SMARAGDOVÁ DESKA III:

Klíč k Moudrosti

Já, Thoth, Atlanfan, odevzdávám svou moudrost, své poznání, svou sílu. Svobodně to odevzdávám dětem lidí. Kéž by i oni takto dále odevzdávali, aby závoj tmy světa z jednoho konce na druhý mohl být prozářen moudrostí. Moudrost je silou a síla moudrostí, jedna s druhou navzájem, zdokonalujíc celek.

Nebud' pyšný, ó člověče, na svou moudrost. Rozmlouvej s nevědomým tak dobře jako s moudrým. Pokud někdo přijde k tobě pln poznání, naslouchej mu a dbej ho, neboť moudrost je vším.

Nebud' zticha, když zlo je mluveno jako *Pravda*, jako že slunce svítí nade vším.

Ten, kdo překročí *Zákon*, bude potrestán, neboť jenom skrze *Zákon* přichází svoboda lidí.

Následuj své srdce po celý život. Dělej více, než máš nařízeno.

I když získáš bohatství, následuj své srdce, neboť nic z toho nebude ti platné, pokud tvé srdce bude znavené. Umenšuj sebe, ne však čas, kdy následuješ srdce. To je protivení se duši.

Ti, kteří jsou doprovázeni, nesejdou ze správné cesty, ale ti, kteří jsou zbloudění, nemůžou najít cestu přímou. Jestli jdeš mezi lidi, tvoř si *Lásku*, začátek a konec srdce.

Jestli někdo přijde k Tobě pro radu, nechej ho volně mluvit, kéž by věc, kvůli které přišel, mohla se udát. Jestli váhá otevřít Ti své srdce, to proto, že ty, soudce, děláš chybu.

Neopakuj marnivou řeč, ani ji neposlouchej, protože to je vyjádření jednoho v nerovnováze. Nemluv více o tom, aby on mohl před tebou poznat moudrost.

Ticho je ohromným prospěchem. Z hojnosti řečí nijaký užitek.

Nevyvyšuj své srdce nad děti lidí, aby nebylo do prachu hozeno.

Jestli jsi velký mezi lidmi, buď vážený pro poznání a jemnost.

Jestli budeš zkoumat povahu přítele, neptej se jeho druha, ale buď s ním nějaký čas sám. Debatuj s ním, skrze slova a chování otestuj mu srdce.

Ten, kdo vstoupí do studnice, zas musí vystoupit a věci, které jsou tvé, musí být sdílené s přítelem.

Poznání je bláznem považováno za nevzdělanost a věci přínosné jsou pro něho škodlivé. Žije v smrti. Proto je to jeho pokrm.

Mudrc nechá své srdce přetékat, avšak tiché jsou jeho ústa.

Ó člověče, přikloň se k hlasu moudrosti; přikloň se k hlasu světla. V *Kosmu* jsou *Mystéria*, kterých odhalení naplní svět jejich světlem. Dovol tomu, kdo byl vysvobozen z pout temnoty, nejdřív uhodnout hmotné z nehmotného, oheň ze země; protože ty víš, že tak jako zem sestoupí k zemi, taktéž oheň vystupuje k ohni a spájí se s ohněm. Ten, kdo pozná oheň, který je vevnitř jeho samého, vystupovat bude k věčnému ohni a žít v něm věčně.

Oheň, vnitřní oheň, je nejmocnější ze všech sil, proto přemáhá všechny věci a proniká ke všem věcem Země.

Člověk se podporuje sám jen na tom, co odolává. Takže Zem musí odolávat člověku, jinak by neexistoval.

Nevidí všechny oči stejně, jednomu se jeví objekt v jedné formě a barvě, jiným očím v jiné. A rovněž věčný oheň, mění barvu od jedné k druhé, nikdy není den za dnem stejný.

Takto hovořím já, Thoth, z mé moudrosti, pro člověka oheň jasně plane tmou; nikdy neuhasne v závoji temnoty, nikdy neuhasne v závoji tmy.

Poslouchej, ó člověče, a přikloň se k moudrosti: kde jméno a forma skončí? Jedině ve vědomí, neviditelném, v nekonečné síle zářivosti jasu. Formy, které vytváříte, zjasňuje své vidění, jsou skutečné účinky, které následují tvou příčinu.

Člověk je hvězdou vázanou na tělo, až nakonec, uvolněn je skrze svůj spor. Jen zápasením a dřinou do krajnosti, hvězda uvnitř tebe vykvete v novém životě. Ten, kdo pozná začátek všech věcí, svobodná je jeho hvězda od oblastí tmy.

Pamatuj, ó člověče, že všechno, co existuje, je jen jinou formou toho, co není. Vše, co má bytí, prochází ještě do jiného bytí a ty sám nejsi výjimkou.

Měj na zřeteli *Zákon*, pro všechno je *Zákon*. Nehledej to, co není ze *Zákona*, protože též existuje jen v iluzích smyslů.

Moudrost přichází ke všem svým dětem, stejně jako oni přicházejí do moudrosti.

Po celé věky, světlo bylo ukryté. Vzbud' se, ó člověče, a buď moudrý.

Hluboko v mystériích života jsem cestoval, hledal a zkoumal to, co je skryté. Slyš, ó člověče, a buď moudrý.

Hluboko pod zemskou kůrou, v *Síních Amentí*, viděl jsem mystéria, které jsou člověku skryté.

Často jsem procházel hlubokým skrytým průchodem, viděl to Světlo, které je Životem mezi lidmi. Někde tam, kde květiny Života věčně žijí, zkoumal jsem srdce a tajemství člověka. Zjistil jsem však, že člověk žije v temnotě, světlo velkého ohně skryté uvnitř.

Před *Pány* ukrytých *Amentí* naučil jsem se moudrosti, kterou dávám člověku. *Mistry* jsou ohromné Tajné moudrosti, přinesené z budoucnosti konce nekonečna. *Sedm* je jich, *Pánů Amentí*, nejvyšších vládců *Dětí Rána*, Slunce *Cyklů*, *Mistři Moudrosti*. Nejsou zformovaní jako děti člověka? *Trojka*, *Čtyřka*, *Pětka* a *Šestka*, *Sedmička*, *Osmička*, *Devítka* jsou tituly *Mistrů* lidí.

Z daleké budoucnosti, bez formy a přece tvořící, přišli jako učitelé dětí člověka. Navždy jsou oni živí, ještě ne v žití, nepoutáni životem a ještě svobodní od smrti. Vládou oni navždy svou nekonečnou moudrostí, poutání a přece nespoutání temnými *Síněmi Smrti*. Život oni mají v sobě, který dosud není životem, svobodní ode všeho jsou *VŠEMU Pány*.

Od nich přišel *Logos*, nástroj moci nade vším. Širá je jejich tvář, ještě skrytá v drobnosti, formování formují, známí neznámí.

Trojka drží klíč skryté magie, tvůrcem on je *Síní Mrtvých*; posílající vpřed moc, v rubáši temnoty, svazující duše dětí lidí; posílající temnotu; svazující sílu duše; řídí negativa dětí lidí.

Čtyřka je ten, který moc uvolňuje. *Pánem* je on *Života* dětí lidí.

Světlo je jeho tělo, plamen jeho tvář; vysvoboditel duší dětí lidí.

Pětka je mistr, *Pán* vši magie - *Klíč k Slovu*, které zní mezi lidmi.

Šestka je *Pán Světla*, skrytá cesta, část duší dětí lidí.

Sedmička je ten, kdo je *Pánem* nesmírnosti, mistr *Vesmíru* a klíče *Časů*.

Osmička je ten, kdo přikazuje pokrok; váží a zvažuje cestu lidí.

Devítka je otec nesmírné tváře, vytváří a mění z toho, co je beztvaré.

Medituj na symbolech, které Ti dávám. To jsou ty klíče, i když lidem ukryté.

Miř vždy vzhůru, ó Duše rána. Obracej své myšlenky vzhůru ke *Světlu* a *Životu*. Najdi v klíčích čísel, co ti přináším, světlo na cestě od života k životu.

Hledej s moudrostí. Obrat' své myšlenky dovnitř. Neuzavírej svou mysl před *Květem Světla*.

Umísti ve svém těle obraz myšlenkou stvořený. Mysli na čísla, které vedou tě k *Životu*.

Jasná je cesta tomu, kdo má moudrost. Otevřete bránu ke *Království Světla*.

Vylíj svůj plamen, jako Slunce rána. Vyluč temnotu a žij v dni.

Koukni na sebe, ó člověče! Jako na část tvého bytí, *Sedm*, kteří jsou, ale ne tak, jak se zdají. Otevřel jsem, ó člověče! Mám svou moudrost. Následuj cestu směrem, kterým jsem vedl.

*Mistři Moudrosti,
Slunce Rána
Světla a Života dětem lidí.*

